

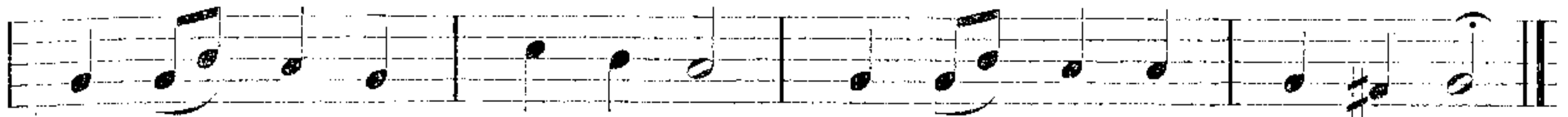
306.

Volně.

Z Nechvaliva.

Dyž sem já šel od mi-len-ky, břin-ka-ly mně pod-ko-věn-ky,

břin-ka - ly mně, břin-ka - ly, čér - né o - čka pla-ka - ly.

Dyž sem já šel od milenky,
břinkaly mně podkověnky,
břinkaly mně, břinkaly,
černé očka plakaly.

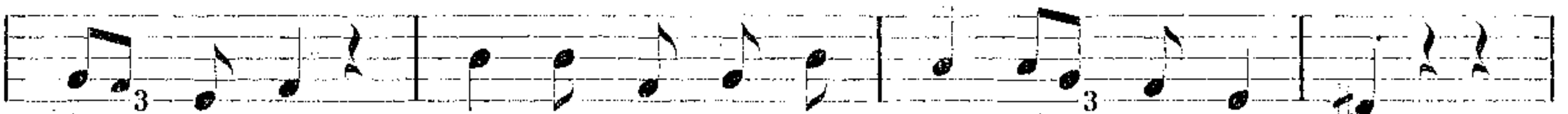
Černé očka, co plačete,
šak vy moje nebudete,
nebudete, nesmíte,
darmo si to myslíte.

307.

Z Líšně.

Aj nad tó Lí-šňó je pě-kné há-ječek, v něm se - dí my-

sli - ve-ček. Von so - bě dr - ží v pra - vé ru - čen - ce,

ve - ší - va - né šá - te - ček.

Aj nad tó Líšňó je pěkné háječek,
v něm sedí mesliveček;
von sobě drží v pravé ručence
vešivané šáteček.

Puť mně k vám; so to sám,
puť mně k vám do seknice!
Já tě nepostím, rač tě vopostím,
te máš falešný srdce.